פא: חלון פרק שביעי עירובין

בארבעה פרקים כו'. כפ' לותו ולת בנו (חולין דף פג.) מפרש ערב יו"ט הראשון של פסח ויו"ט של עצרת וערב יו"ט האחרון של חג ועכ"ר ר"ה ויו"כ בגליל והא דלא תניא עיו"ט ראשון של חג אומר ר"ת משום דכו"ע טרידי בסוכה ולולב ואין להם פנאי להרבות בשחיטה כל כך: **לעולם בשלא** משך. מלתא דרב הונא דאוקמי כשמשך אתא לפרושי דהייגו משיכה שזיכה לו ע"י אחר ומש"ה לא קאמר אלא דלא הדר ביה כלל:

דבר תורה מעות קונות. פירש בקונטרס דכתיב כפודה מן ההקדש ונתן הכסף וקם לו וק"ו גלוקח מן הדדיו ורש לקיים דאמר משיכה מפורשת מן התורה ואין מעות קונות קסבר מהקדש לא יליפינן דכסף קני ליה משום דלא שייכא ביה משיכה דכל היכא דאיתיה בי גזא דרמענא איתא ואין גרלאה זה הטעם נכון כ"כ דמ"מ מילף מהקדש שיקנה גם הכסף בהדיוט ואומר ר"י משום דתרתי לא מצי למקני בהדיוט דפרק הלוקח עובר פרתו (בכורות דף יג.) דרש ר' יוחנן מו קנה מיד עמיתך הא לגכרי במשיכה ואם היה קונה משיכה וכסף לר"ל אם כן לגכרי במה יכ"ת הא לגכרי בכסף דקאי אמיד עמיתך דדרש ליה אמשיכה מכל מקום מדגכרי כחד דוקא ישראל נמי כחד דוקא ובכי האי גוונא קאמר התם ועוד מפרש ר"י דהייגו טעמא דמעות קונות דבר תורה דתתם קנין דקרא בכסף מיירי כדאשכחן בכמה דוכתי (ה) קנין בכסף אוכל בכסף תשכירני (דברים ב) שדות בכסף יקנו (ירמיה לב) ואף על גב דכתיב ספר המקנה דנפקא לן (ו)מהתם קנין שטר מ"מ תתם קנין דבכל דוכתין הוי בכסף ועוד מוכח קרא דבכסף מיירי דכתיב [ויקרא כה] אל תונו ואמוכר ולגוקח קאי: **שמא** יאמר חישיך נשרפו בעלייה. וא"ת למה עקרו חכמים קנין כסף לגמרי דהוי דאורייתא היה להם לתקן דמבני כסף ומשיכה ותירץ ר"י משום תקנת השוק עשו כן שלא להצריך תרתי משיכה ומעות וכיב"ן מיכן דאם המשיכה לבדה לא תקנה אם כן יאמר הלוקח למוכר נשרפו חיטיך בעלייה ואם תאמר מ"ש כשנתן הלוקח מעות ולא משך יאמר לו המוכר נשרפו מעותיך בעלייה כיון דאין המעות קונות לו ואי לאו תירוץ ריב"ן היינו יכולין לומר דלא מייתינן להכי משום דלא שכיח שיאחר המשיכה לאחר נתינת המעות כיון דאין מעות קונות אבל לפי תירוצו לא נוכל לומר כן דאם כן לא היה לו נמי למימס שמא יאמר הלוקח נשרפו חיטיך בעלייה דלא שכיח שיאחרו הכסף אחר משיכת הפירות כיון דמשיכה לחוד לא היתה קונה וי"ל דמעות נמי דאין מעות קונות גדול ועוד אומר ר"י דגבי מעות אין שייך לומר נשרפו מעותיך בעלייה דאפילו הוי עלייהו אומר חגם הא אמרינן בפרק המפקיד (ב"מ דף מב.) דאין להם שמירה אלא בקרקע ואי לא מוחיב להו בסיעותא לגבי נוטל כדמוכח התם גבי ההוא דאתיב זחי בגריפתא דאורבני ות"ת והיכי מייתינן שמא יאמר לו נשרפו חיטיך בעלייה הא הוי עלייהו אומר שכר ואם לא יגיל יפלם כי היכי דגבי זחי הוי מוכר עלייהו אומר שכר כדמשמע בפ' האזהב (בס דף מט.) גבי ההוא גברא דיהיב זחי אשומשמי אוקירו אומשמי והדר ביה וא"ל שקול זחך ולא שקלינהו ואגנוב ואמר רבא דכל כה"ג לא מיבעיא דאומר שכר לא הוי כו' משמע דאי לא הוה אומר ליה שקול זחך הוי עלייהו אומר שכר וה"נ גבי חיטין הוי נמי אומר שכר ואורי"י דלעולם גבי זחי נמי לא הוי אומר שכר אלא אפילו אומר חגם לא הוי וכה"ג גרוך בחידך עובדא (בס ע"ב) דא"ל ליהוי הכך זחי גבך פקדון דתשכח לי וא"ל הא ניתא קמך ומסיק דאם לא מיבעיא דאומר שכר לא הוי כו' דאמר ועוד י"ל דאע"ג דגבי זחי הוי אומר שכר היינו משום דשרי להוליאם ואע"ג דמפקיד מעות אצל בעה"ב תנן בהמפקיד (בס מג.) דלא יתחתם בהן מ"מ מוכר יתחתם בהן כיון דדבר תורה מעות קונות אגיס כמו ויכול להוציא אע"ג דתקין רבנן דלא קני אלא במשיכה: **ה"ג** אמר ר' יהושע ב"ש בל' מקום ששנה רבי יהודה אימתי ובמה במשנתינו אינו אלא לפרש דברי חכמים וכ"נ כספרים דגרסי במשנתיו דבכריתתא מצינו דאימתי דרבי יהודה לחלוק בפרק מיסוי הדם (חולין דף פח.) גבי דם הניתז ושעל גבי הסכין ופ"ק דגיטין (דף ז.) גבי המגיא גט בספינה ואין להאריך כאן: [וע"ע תוס' כילה ט: ד"ה ולא היא ותוס' סוכה מא. בד"ה אמא יגדל ותוס' גיטין ז: ד"ה אמר ותוס' שבועות מח. סד"ה נשבע ותוס' חולין פח. ד"ה רבנן]:

ומודין בשאר כל האדם שזכו לו מעותיו שאין מערבין לאדם אלא מדעתו (ט) אמר רבי יהודה במה דברים אמורים בעירובי תחומין אבל בעירובי חצירות (י) מערבין לדעתו ושלא לדעתו לפי (יא) שזכין לאדם שלא בפניו ואין חבין לאדם שלא בפניו: **גמ'** מ"ט דר' אליעזר הא לא משך אמר רב נחמן אמר רבה בר אבהו עשאו ר"א כד' פרקים בשנה (יב) דתנן (יג) בד' פרקים אלו משחיטין את הטבח בעל כרחו אפילו שור שוה אלף דינר ואין ללוקח אלא דינר אחד כופין אותו לשחוט לפיכך אם מת מת ללוקח מת ללוקח (יד) הא לא משך אמר רב הונא בשמשך אי הכי אימא סיפא בשאר ימות השנה אינו כן לפיכך אם מת מת למוכר אמאי הא משך א"ר שמואל בר יצחק לעולם בשלא משך הכא במאי עסקינן בשזיכה לו על ידי אחר בד' פרקים אלו דזכות הוא לו זכין לו שלא בפניו בשאר ימות השנה דחובה הוא לו אין חבין לו אלא בפניו (טו) ורב אילא אמר ר' (טז) יוחנן (יז) בד' פרקים אלו העמידו חכמים דבריהן על דברי תורה (יח) דאמר רבי יוחנן (יט) דבר תורה מעות קונות ומפני מה אמרו (כ) משיכה קונה גזירה שמא יאמר לו נשרפו חיטיך בעלייה: ומודים בשאר כל האדם כו': מאן שאר כל אדם אמר רב (כא) בעל הבית וכן אמר שמואל בעה"ב דאמר שמואל ל"ש אלא נחתום אבל בעה"ב קונה ואמר שמואל (כב) ל"ש אלא מעה אבל כלי קונה ואמר שמואל (כג) לא שנו אלא דאמר לו זכה לי אבל אמר ערב לי שליח שויה וקני: אמר רבי יהודה בד"א וכו': (כד) אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי יהודה ולא עוד אלא כל מקום ששנה רבי יהודה בעירובין הלכה כמותו אמר ליה רב חנא בגדתאה לרב יהודה אמר שמואל אפילו במבוי שניטלו קורותיו או לחייו אמר ליה בעירובין אמרתי לך ולא במחיצות אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי (כה) הלכה מכלל דפליגי (כו) והאמר ר' יהושע בן לוי כל מקום שאמר ר' יהודה אימתי ובמה במשנתנו אינו אלא לפרש דברי חכמים ולא פליגי והא אנן תנן (כז) נתוספו עליהן מוסיף ומזכה וצריך להודיע התם (כח) בחצר שבין שני מבואות והאמר (כט) רב שיזבי אמר רב חסדא זאת אומרת חלוקין עליו חבריו על רבי יהודה (ל) אלא גברא

דקני: **שאין מערבין לו לאדם אלא לדעתו**. הלכך גבי מתני' כי א"ל זכי לי לא נתכוון אלא לקנות הימנו ולא סמך עליו שיעשה שלוחו ומעות אינן קונות ולא סמכה דעתיה נמלא מערב לו שלא לדעתו אבל אם משך ככר והניחו אצלו לכך שליח עשאו: **עירובי תחומין**. חוב הוא לו שמפסיד לגד האחר ושמא אינו נוח לו: **גמ' בד' פרקים**. דמתרץ ר' יוחנן לקמן דהעמידו בהן מחכמים בבריהם על דין תורה דמעות קונות אף כאן מפני תיקון שכת העמידו בבריהם על דין תורה: **בד' פרקים אלו**. כפ' לותו ולת בנו בחולין (דף פג.) עיו"ט הראשון של פסח ועי"ט של עצרת וערב ר"ה ועי"ט האחרון של חג וערב יוה"כ בגליל: **ואין ללוקח**. כאותו השור אלא דינר שנתן לו דינר מבעוד יום בשוה דינר בשר: **אם מת**. השור אבל הלוקח מה שנתן: **אינו כן**. אין משחיטין אותו על כרחו ואם רצה טבח מחזיר לו את הדינר: **בשזיכה לו**. טבח לוקח בשור זה שוה דינר ע"י אחר שמסר השור לאחר ואמר לו זכה לו (לא) בו בשם פלוני והוא לא עשאו שליח לאותו אחר הזוכה בשבילו: **וכוח הוא לו**. להוציא מעות ולקנות בשר שהכל דרכן בכך: **חוב הוא לו**. שמוציא הוצאות: **דבר תורה מעות קונות**. דכתיב כפודה מן ההקדש (ויקרא כז) ונתן הכסף וקם לו ק"ו גלוקח מן הדדיו: **גזרפו חיטיך**. שנתת לי מעות עליהן הלכך מוקמינן להו בכרשום עליהו ויעלם לאלונינהו (לב) **אכל כלי**. קנין פורה: **בעל הבית**. פרישית טעמא לעיל (לג): **אלא דאמר זכה לי**. דלא שוויה שליח אלא כשאר מוכרין דעלמא אבל אם אמר ערב לי שליחא שוויה וסמכה דעתיה דקיימא לן חזקה שליח עושה שלימותו בפרק בכל מערבין (לעיל ד' לב.) הלכך מערב לדעתיה הוא: **אמר שמואל אפילו כמכוי שניטלו קורותיו**. בשכת דמיקל בה ר' יהודה כפ' כל גגות (לד) ואמר מותרין לאותו שכת: **בעירובין**. כל היכא דאייני בהלכות קניית עירוב: גברא

ומודים בשאר כל האדם שזכו לו מעותיו שאין מערבין לאדם אלא מדעתו אמר רבי יהודה במה דברים אמורים בעירובי תחומין אבל בעירובי חצירות מערבין לדעתו ושלא לדעתו לפי שזכין לאדם שלא בפניו ואין חבין לאדם שלא בפניו: **גמ'** מ"ט דר' אליעזר הא לא משך אמר רב נחמן אמר רבה בר אבהו עשאו ר"א כד' פרקים בשנה דתנן בד' פרקים אלו משחיטין את הטבח בעל כרחו אפילו שור שוה אלף דינר ואין ללוקח אלא דינר אחד כופין אותו לשחוט לפיכך אם מת מת ללוקח מת ללוקח הא לא משך אמר רב הונא בשמשך אי הכי אימא סיפא בשאר ימות השנה אינו כן לפיכך אם מת מת למוכר אמאי הא משך א"ר שמואל בר יצחק לעולם בשלא משך הכא במאי עסקינן בשזיכה לו על ידי אחר בד' פרקים אלו דזכות הוא לו זכין לו שלא בפניו בשאר ימות השנה דחובה הוא לו אין חבין לו אלא בפניו ורב אילא אמר ר' יוחנן בד' פרקים אלו העמידו חכמים דבריהן על דברי תורה דאמר רבי יוחנן דבר תורה מעות קונות ומפני מה אמרו משיכה קונה גזירה שמא יאמר לו נשרפו חיטיך בעלייה: ומודים בשאר כל האדם כו': מאן שאר כל אדם אמר רב בעל הבית וכן אמר שמואל בעה"ב דאמר שמואל ל"ש אלא נחתום אבל בעה"ב קונה ואמר שמואל ל"ש אלא מעה אבל כלי קונה ואמר שמואל לא שנו אלא דאמר לו זכה לי אבל אמר ערב לי שליח שויה וקני: אמר רבי יהודה בד"א וכו': אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי יהודה ולא עוד אלא כל מקום ששנה רבי יהודה בעירובין הלכה כמותו אמר ליה רב חנא בגדתאה לרב יהודה אמר שמואל אפילו במבוי שניטלו קורותיו או לחייו אמר ליה בעירובין אמרתי לך ולא במחיצות אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי הלכה מכלל דפליגי והאמר ר' יהושע בן לוי כל מקום שאמר ר' יהודה אימתי ובמה במשנתנו אינו אלא לפרש דברי חכמים ולא פליגי והא אנן תנן נתוספו עליהן מוסיף ומזכה וצריך להודיע התם בחצר שבין שני מבואות והאמר רב שיזבי אמר רב חסדא זאת אומרת חלוקין עליו חבריו על רבי יהודה אלא גברא

הסריפה עליו והסכר למחזר אם נמיקרו לליפסר נפשיה לאנוליטו (קדושין כח.) אבל פחם מיקן ממנו לו לנטיה (חולין פג.). כל מקום כו' ובמה. נמה דכרים אמורים (מנהדרין כה.).

עין משפט נר מצוה

סא א מיי' פ"ו מהל' עירובין הלכה יח סמג עשין דרכון ג טוש"ע א"ח סי' תיד סעיף ג:
סב ב מיי' פ"א מ' שס הלכה כ סמג שם טוש"ע א"ח סי' שכז סעיף י ומהגי"ה וסי' שנ סעיף ח:
סג ג ד מיי' פ"ט מהל' מכירה הלכה ז סמג עשין פג טור ש"ע ח"מ סי' קלט סעיף ג:
ה ומיי' פ"ג מהל' מכירה הל' ג טוש"ע חו"מ סי' קלח סעיף ג:
ו ומיי' שם והל' ה טוש"ע שם סעיף ה:
סד ז ח ט מיי' פ"ו מהלכות עירובין הלכה כ סמג עשין דרכון ג טוש"ע א"ח סי' שסט:
סה י מיי' פ"ה מ' שס הלכה ו טור ש"ע א"ח סי' שסח סעיף ב:

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה דבר וכו' בכמה דוכתי (קנין בכסף) תמ"מ וכ"כ ס"א קנין בספר:

רבינו חננאל

ואמרינן הא' עמא דר' אליעזר והא לא משך. אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה השוה ר' אליעזר מידותיו בעירובין כאותה ששנינו בשחיטת חולין (פ') [בפרק בסוי הדם] כארבעה פרקים אילו משחיטין את הטבח בעל כרחו. ואסקה ר' יוחנן לעולם בשלא משך ושלא זיכה. ובד' פרקים אילו העמידו דבריהן על דין תורה דדבר תורה מעות קונות. ומפני מה אמרו משיכה קונה גזירה [שמא] יאמר לו נשרפו חיטיך בעלייה. ומודים חכמים לר' יהודה בשאר כל אדם שזכו לו מעותיו. מאן שאר כל אדם. אמר רב (מן) בעל הבית. וכן אמר שמואל בעל הבית קני. דלא שני חלוקה אלא בנחתום. ולא שנו בנחתום דלא קני אלא מעה יחיד, אבל יחיד כלי קני. ולא שנו אלא דאמר ליה לנחתום זכי לי. אבל אמר ערב לי קני. פיסקא, א"ר יהודה במה דברים אמורים. שאין מערבין לו אלא מדעתו, בעירובי תחומין, שפעמים שהיא חובה לו שאתה מתירו בעסון ואוסרו בדרום כנגד מה שהתרת, והוא אין לו צורך אלא בדרום, נמצאתה עושה לו חובה לפיכך אין חבין לו אלא בפניו. אלא בעירובי חצירות אתה מתירו תוספת ואינך אוכרו בדבר לפיכך זכין לו אפילו שלא מדעתו. אמר רב יהודה אמר שמואל הילכתא כר' יהודה, ולא עוד אלא כל מקום ששנה ר' יהודה בעירובין הלכה כמותו, והני מילי בעירוב אבל לא במחיצות. ואקשינן למה הוצרך שמואל לומר הלכה כר' יהודה מכלל דחכמים פליגי עליה בהא, והא אמר ר' יהושע כל מקום ששנה ר' יהודה אימתי ובמה אינו אלא לפרש דברי חכמים, ומתני' במה היא. ודחינן ולא פליגי והתנן ניתוספו עליהן מוסיף ומזכה וצריך להודיע. הלא המשנה זו לרבנן היא, ושנו בעירובי חצירות צריך להודיע. ושנינן התם דקתני צריך להודיע בחצר שבין שני מבואות שכשאתה מתירו במבוי אחד אתה אוסרו במבוי האחר, ונמצאת לו חובה, אבל חצר אחד במבוי אחד לא פליגי עליה. איני והא' רב חסדא, אתה מדחה דברי ר' יהודה.

מסורת הש"ס

(ט) לעיל מו: פ: לקמן לה.. (י) [ניתין יח: קידושין כג. וש"נ], (יא) [חולין פג., (יב) [שם. ע"ש], (יג) [בכורות יג: קידושין כו. כח:], (יד) [ב"מ מ:], (טו) [שם. ע"ש], (טז) [לעיל מ:], (יז) [שם], (יח) [לעיל פ:], (יט) [שם], (כ) [לעיל מ:], (כא) [לעיל מ:], (כב) [לעיל מ:], (כג) [לעיל מ:], (כד) [לעיל מ:], (כה) [לעיל מ:], (כו) [לעיל מ:], (כז) [לעיל מ:], (כח) [לעיל מ:], (כט) [לעיל מ:], (ל) [לעיל מ:], (לא) [לעיל מ:], (לב) [לעיל מ:], (לג) [לעיל מ:], (לד) [לעיל מ:], (לה) [לעיל מ:], (לו) [לעיל מ:], (לז) [לעיל מ:], (לח) [לעיל מ:], (לט) [לעיל מ:], (מ) [לעיל מ:], (מא) [לעיל מ:], (מב) [לעיל מ:], (מג) [לעיל מ:], (מד) [לעיל מ:], (מה) [לעיל מ:], (מו) [לעיל מ:], (מז) [לעיל מ:], (מח) [לעיל מ:], (מט) [לעיל מ:], (נ) [לעיל מ:], (נא) [לעיל מ:], (נב) [לעיל מ:], (נג) [לעיל מ:], (נד) [לעיל מ:], (נה) [לעיל מ:], (נו) [לעיל מ:], (נז) [לעיל מ:], (נח) [לעיל מ:], (נט) [לעיל מ:], (ס) [לעיל מ:], (סא) [לעיל מ:], (סב) [לעיל מ:], (סג) [לעיל מ:], (סד) [לעיל מ:], (סה) [לעיל מ:], (סו) [לעיל מ:], (סז) [לעיל מ:], (סח) [לעיל מ:], (סט) [לעיל מ:], (ע) [לעיל מ:], (עא) [לעיל מ:], (עב) [לעיל מ:], (עג) [לעיל מ:], (עד) [לעיל מ:], (עה) [לעיל מ:], (עו) [לעיל מ:], (עז) [לעיל מ:], (עח) [לעיל מ:], (עט) [לעיל מ:], (פ) [לעיל מ:], (פא) [לעיל מ:], (פב) [לעיל מ:], (פג) [לעיל מ:], (פד) [לעיל מ:], (פה) [לעיל מ:], (פו) [לעיל מ:], (פז) [לעיל מ:], (פח) [לעיל מ:], (פט) [לעיל מ:], (צ) [לעיל מ:], (צא) [לעיל מ:], (צב) [לעיל מ:], (צג) [לעיל מ:], (צד) [לעיל מ:], (צה) [לעיל מ:], (צו) [לעיל מ:], (צז) [לעיל מ:], (צח) [לעיל מ:], (צט) [לעיל מ:], (ק) [לעיל מ:], (קא) [לעיל מ:], (קב) [לעיל מ:], (קג) [לעיל מ:], (קד) [לעיל מ:], (קה) [לעיל מ:], (קו) [לעיל מ:], (קז) [לעיל מ:], (קח) [לעיל מ:], (קט) [לעיל מ:], (ר) [לעיל מ:], (רא) [לעיל מ:], (רב) [לעיל מ:], (רג) [לעיל מ:], (רד) [לעיל מ:], (רה) [לעיל מ:], (רו) [לעיל מ:], (רז) [לעיל מ:], (רח) [לעיל מ:], (רט) [לעיל מ:], (ש) [לעיל מ:], (שא) [לעיל מ:], (שב) [לעיל מ:], (שג) [לעיל מ:], (שד) [לעיל מ:], (שה) [לעיל מ:], (שו) [לעיל מ:], (שז) [לעיל מ:], (שח) [לעיל מ:], (שט) [לעיל מ:], (ת) [לעיל מ:], (תא) [לעיל מ:], (תב) [לעיל מ:], (תג) [לעיל מ:], (תד) [לעיל מ:], (תה) [לעיל מ:], (תו) [לעיל מ:], (תז) [לעיל מ:], (תח) [לעיל מ:], (תט) [לעיל מ:], (י) [לעיל מ:], (יא) [לעיל מ:], (יב) [לעיל מ:], (יג) [לעיל מ:], (יד) [לעיל מ:], (טו) [לעיל מ:], (טז) [לעיל מ:], (יז) [לעיל מ:], (יח) [לעיל מ:], (יט) [לעיל מ:], (כ) [לעיל מ:], (כא) [לעיל מ:], (כב) [לעיל מ:], (כג) [לעיל מ:], (כד) [לעיל מ:], (כה) [לעיל מ:], (כו) [לעיל מ:], (כז) [לעיל מ:], (כח) [לעיל מ:], (כט) [לעיל מ:], (ל) [לעיל מ:], (לא) [לעיל מ:], (לב) [לעיל מ:], (לג) [לעיל מ:], (לד) [לעיל מ:], (לה) [לעיל מ:], (לו) [לעיל מ:], (לז) [לעיל מ:], (לח) [לעיל מ:], (לט) [לעיל מ:], (מ) [לעיל מ:], (מא) [לעיל מ:], (מב) [לעיל מ:], (מג) [לעיל מ:], (מד) [לעיל מ:], (מה) [לעיל מ:], (מו) [לעיל מ:], (מז) [לעיל מ:], (מח) [לעיל מ:], (מט) [לעיל מ:], (נ) [לעיל מ:], (נא) [לעיל מ:], (נב) [לעיל מ:], (נג) [לעיל מ:], (נד) [לעיל מ:], (נה) [לעיל מ:], (נו) [לעיל מ:], (נז) [לעיל מ:], (נח) [לעיל מ:], (נט) [לעיל מ:], (ס) [לעיל מ:], (סא) [לעיל מ:], (סב) [לעיל מ:], (סג) [לעיל מ:], (סד) [לעיל מ:], (סה) [לעיל מ:], (סו) [לעיל מ:], (סז) [לעיל מ:], (סח) [לעיל מ:], (סט) [לעיל מ:], (ע) [לעיל מ:], (עא) [לעיל מ:], (עב) [לעיל מ:], (עג) [לעיל מ:], (עד) [לעיל מ:], (עה) [לעיל מ:], (עו) [לעיל מ:], (עז) [לעיל מ:], (עח) [לעיל מ:], (עט) [לעיל מ:], (פ) [לעיל מ:], (פא) [לעיל מ:], (פב) [לעיל מ:], (פג) [לעיל מ:], (פד) [לעיל מ:], (פה) [לעיל מ:], (פו) [לעיל מ:], (פז) [לעיל מ:], (פח) [לעיל מ:], (פט) [לעיל מ:], (צ) [לעיל מ:], (צא) [לעיל מ:], (צב) [לעיל מ:], (צג) [לעיל מ:], (צד) [לעיל מ:], (צה) [לעיל מ:], (צו) [לעיל מ:], (צז) [לעיל מ:], (צח) [לעיל מ:], (צט) [לעיל מ:], (ק) [לעיל מ:], (קא) [לעיל מ:], (קב) [לעיל מ:], (קג) [לעיל מ:], (קד) [לעיל מ:], (קה) [לעיל מ:], (קו) [לעיל מ:], (קז) [לעיל מ:], (קח) [לעיל מ:], (קט) [לעיל מ:], (ר) [לעיל מ:], (רא) [לעיל מ:], (רב) [לעיל מ:], (רג) [לעיל מ:], (רד) [לעיל מ:], (רה) [לעיל מ:], (רו) [לעיל מ:], (רז) [לעיל מ:], (רח) [לעיל מ:], (רט) [לעיל מ:], (ש) [לעיל מ:], (שא) [לעיל מ:], (שב) [לעיל מ:], (שג) [לעיל מ:], (שד) [לעיל מ:], (שה) [לעיל מ:], (שו) [לעיל מ:], (שז) [לעיל מ:], (שח) [לעיל מ:], (שט) [לעיל מ:], (ת) [לעיל מ:], (תא) [לעיל מ:], (תב) [לעיל מ:], (תג) [לעיל מ:], (תד) [לעיל מ:], (תה) [לעיל מ:], (תו) [לעיל מ:], (תז) [לעיל מ:], (תח) [לעיל מ:], (תט) [לעיל מ:]

מוסף רש"י

במה דברים אמורים. דאין מערבין לו לאדם אלא לדעתו שנתנלה. בעירובי תחומין. דשמא חוב לו להפסיד אלפים למורת מנת להשתכר נחלפים למערב (לעיל מו:) שמא אין נוח לו לקנות כאן כדי להפסיד לרוח שנגנבה (לעיל פ:) אבל בעירובי חצירות. אין שם הפסד אלא ריוח (לעיל מו:) לעולם הוא זכות לכן (לקמן אה.). ואין חבין לאדם שלא בפניו. אין אדם יכול לעשות שליחו אלא מדעתו לדבר המוטל מוטב לו הפסד (קדושין כו.) דאין אדם נעשה שליח לחכירו אלא מדעתו להפסידו, אבל לבריחו אין שהרי דעתא ליה לפיכך זכין ואין חבין (חולין פג.). אפילו שור שוה אלף דינר. שוחטו על כרחו אף על פי שאין לוקחין לשבר (שם). ואין ללוקח אלא דינר אחד. שנתן דינר לטבח (שם). מת ללוקח. ומפסיד הדינר (שם). בשאר ימות השנה אינו כן. דכעין משיכה יכל זחן אלא משך מחר כי הטבח (שם). בשזיכה לו על ידי אחר. המוכר הוה מסר את השור לאדם אחר אלא כפי הלוקח ואמר לו זכי כשור זה לפלוני לשיות לו בדינר בשר (שם). דזכות הוא לו. מפיה זו זכות היה לו הוה לא סני ליה בלא בשר (שם). דחוב הוא לו. להוציא הוצאות הפסד הוא לו (שם). העמידו חכמים דבריהן על דברי תורה. שקונין לו מעותיו אלא משיכה (שם). דבר תורה מעות קונות. מכיון שנתן מעות למוכר אין אחר מהם יכול לחזור, דגמרינן מהקדש דכתיב ונתן הכסף וקם לו (שם דב"מ מו.) ומשיכה לא קנה (בכורות יג.). שמא יאמר לו נשרפו חיטיך בעלייה. שמא יגיעם לוקח בכית מוכר זמן מרובה ותפול לעיקה בכסות המוכר ולא ישוב לטרוח ולהביל, לפיכך העמידום בדבריהן לחזור כי אם ירצה. דכיון שאם יתייקרו נרשום יתייקרו ויחזור כי מן המכר ויהא הפסד שלו כי דידיה חשיב לבו ויטרח ומגיל (ב"מ מו.) לו: לחכי לאוקמיהו בכרשתיה לחיות הפסד ממנו לו לנטיה (חולין פג.).